

Președintele Boyd K. Packer
Președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli

Îndrumați de Spiritul Sfânt

Fiecare dintre noi poate fi îndrumat de spiritul revelației și de darul Duhului Sfânt.

Au trecut mai bine de 400 de ani de la publicarea în limba engleză a versiunii King James a Bibliei, la a cărei traducere a avut o contribuție majoră William Tyndale, pe care eu îl consider un mare erou.

Conducătorii clerici nu au dorit ca Biblia să fie publicată în limba engleză folosită de oamenii de rând. L-au hărțuit pe Tyndale, urmărindu-l din loc în loc. El le-a spus: „Dacă Dumnezeu mă va cruța, nu vor trece mulți ani până când voi face ca un băiat care mână plugul să cunoască mai mult despre scripturi decât voi”¹.

Tyndale a fost trădat și a fost ținut captiv într-o închisoare întunecată și rece mai bine de un an. Îmbrăcămintea lui se zdrențuise. I-a implorat pe cei care îl țineau în captivitate să-i înapoieze haina și pălăria și o lumânare, spunând: „Este, într-adevăr, greu de suportat să stai singur în întuneric”². Aceste lucruri i-au fost refuzate. În final, el a fost luat din închisoare și a fost strangulat și ars pe rug înaintea unei mari mulțimi de oameni. Dar lucrarea și martiriul lui William Tyndale nu au fost în van.

Deoarece copiii sfinți din zilele din urmă sunt învățați din copilărie

să cunoască scripturile, ei împlinesc, într-o oarecare măsură, profeția făcută în urmă cu patru secole de William Tyndale.

În zilele noastre, scripturile sunt compuse din Biblie, Cartea lui Mormon: un alt testament al lui Isus Hristos, Perla de mare preț și Doctrină și legăminte.

Deoarece credem în Cartea lui Mormon, suntem, adesea, numiți Biserica Mormonă, un nume cu care nu ne simțim jigniți, dar care nu este, de fapt, corect.

În Cartea lui Mormon, este consemnat că Domnul i-a vizitat pe nefiți din nou deoarece ei s-au rugat Tatălui în numele Său. Iar Domnul i-a întreat:

„Ce vreți să vă dau Eu vouă?”

Iar ei I-au spus: «Doamne, noi vrem ca Tu să ne spui nouă cum să numim noi această Biserică; căci sunt certuri printre oameni despre acest lucru».

Iar Domnul le-a spus: «... de ce să cârtească și să se certe poporul despre lucrul acesta?»

N-au citit ei scripturile care spun că voi trebuie să luați asupra voastră numele lui Hristos ... ? Căci pe Numele acesta veți fi voi chemați în ziua din urmă ...

De aceea, orice veți face, veți face în numele Meu; de aceea voi veți numi Biserica după numele Meu; și voi veți chema pe Tatăl în numele Meu pentru ca El să binecuvânteze Biserica de dragul Meu.

Și cum ar putea această Biserică să fie a Mea dacă nu ar fi numită după numele Meu? Căci dacă o Biserică ar fi numită după numele lui Moise, atunci aceasta ar fi Biserica lui Moise; sau dacă ar fi numită după numele unui om, atunci aceasta ar fi Biserica unui om; dar dacă ar fi numită după numele Meu, atunci aceasta este Biserica Mea, cu condiția ca aceasta să fie zidită pe Evanghelia Mea”³.

Deoarece suntem supuși față de revelație, această Biserică se numește Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și nu Biserica Mormonă. Dacă alți oameni numesc Biserica, „Biserica Mormonă” sau ne numesc „mormoni” nu este o problemă, dar este altceva dacă facem acest lucru noi înșine.

Prima Președinție a declarat:

„Folosirea numelui revelat, Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă (D&L 115:4), este din ce în ce mai importantă în responsabilitatea noastră de a vesti numele Salvatorului în întreaga lume. Din acest motiv, noi rugăm ca, atunci când membrii Bisericii fac referire la Biserică, să folosească numele întreg al Bisericii oriunde este posibil ...

Când se face referire la membrii Bisericii, noi sugerăm folosirea sintagmei «membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă». Ca formă mai scurtă, este preferată formula «sfinți din zilele din urmă»⁴.

„[Sfinții din zilele din urmă vorbesc] despre Hristos, [se bucură] în Hristos, [predică] despre Hristos, [profețesc] despre Hristos și [scriu] după profețiile noastre pentru ca să știe copiii noștri

la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor”⁵.

Oamenii ne pot numi cum doresc, dar în vorbirea noastră trebuie să ne amintim întotdeauna că aparținem Bisericii lui *Isus Hristos*.

Unii pretind că nu suntem creștini. Ei nu ne cunosc deloc sau ne înțeleg greșit.

Fiecare rânduală din Biserică este înfăptuită prin autoritatea și în numele lui *Isus Hristos*⁶. Noi avem aceeași organizare ca și cea din vechime, cu apostoli și profeți⁷.

În vechime, Domnul a chemat și a rânduit doisprezece apostoli. El a fost trădat și răstignit. După învierea Sa, Salvatorul i-a învățat pe ucenicii Lui timp de 40 de zile și, apoi, S-a înălțat la cer⁸.

Dar lipsea ceva. Câteva zile mai târziu, cei Doisprezece s-au adunat într-o casă și „deodată a venit din cer un sunet ca vâjăitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa... Niște limbi ca de foc... s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt”⁹. Apostolii Săi erau, acum, înzestrați cu putere. Ei au înțeles că

autoritatea oferită de Salvator și darul Duhului Sfânt erau esențiale pentru stabilirea Bisericii. Li s-a poruncit să boteze și să confere darul Duhului Sfânt”¹⁰.

În final, apostolii și preoția pe care o dețineau au fost pierdute. Autoritatea și puterea de a administra rânduieli trebuia restaurată. Secole de-a rândul, oamenii au așteptat cu nerăbdare acordarea din nou a autorității și restaurarea Bisericii Domnului.

În anul 1829, preoția a fost restaurată prin Joseph Smith și Oliver Cowdery de către Ioan Botezătorul și de către apostolii Petru, Iacov și Ioan. Acum, bărbaților demni care sunt membri ai Bisericii li se conferă preoția. Această autoritate și darul Duhului Sfânt asociat ei, care este conferit tuturor membrilor Bisericii după botez, ne diferențiază de celelalte biserici.

O revelație dată la puțină vreme după organizarea Bisericii ne învață „ca fiecare om să poată vorbi în numele lui Dumnezeu, Domnul, chiar Salvatorul lumii”¹¹. Munca ce se realizează azi în Biserică este înfăptuită de

femei și bărbați obișnuiți, chemați și susținuți să prezideze, să predea și să slujească. Cei chemați sunt îndrumați să cunoască voința Domnului prin puterea revelației și darul Duhului Sfânt. Poate că unii oameni nu acceptă astfel de lucruri, cum ar fi profeția, revelația și darul Duhului Sfânt dar, dacă vor să ne înțeleagă câtuși de puțin, ei trebuie să înțeleagă că noi credem în aceste lucruri.

Domnul i-a revelat lui Joseph Smith o lege a sănătății, Cuvântul de înțelepciune, cu mult timp înainte ca pericolele să devină cunoscute lumii. Acesta ne învață să nu consumăm ceai, cafea, alcool, tutun și, bineînțeles, diferitele droguri și substanțe ce creează dependență și care se găsesc în mod constant la îndemâna tinerilor noștri. Acelora care se supun acestei revelații le este promis că „vor primi sănătate în trupurile lor și măduvă în oasele lor;

Și vor găsi înțelepciune și mari comori de cunoștințe, chiar comori ascunse;

Și vor alerga și nu vor obosi, și vor umbla și nu vor osteni”¹².

Într-o altă revelație, standardul Domnului cu privire la moralitate ne poruncește ca puterile sacre ale procreării să fie protejate și folosite numai de bărbat și femeie, ca soț și soție”¹³. Numai vărsarea de sânge nevinovat și negarea Duhului Sfânt depășesc în gravitate folosirea necorespunzătoare a acestei puteri¹⁴. Dacă cineva încalcă legea, doctrina pocăinței ne învață cum să ștergem consecințele unui astfel de păcat.

Oricine este încercat. Poate că cineva va gândi că este nedrept să aibă parte de o anumită ispită pe care alții nu o au, dar acesta este scopul vieții muritoare – acela de a fi încercat. Și răspunsul este același pentru toată lumea: trebuie să rezistăm și putem rezista ispitelor de orice fel.

„Marele plan al fericirii”¹⁵ are în centrul său viața de familie. Soțul este capul familiei, iar soția este inima căminului. Iar căsătoria este un parteneriat egal. Un bărbat sfânt din zilele din urmă este un bărbat pe care te poți bizui în responsabilitățile sale familiale, credincios în Evanghelie. El este un soț și un tată devotat și grijuliu. El onorează femeia. Soția își sprijină soțul. Ambii părinți se îngrijesc de dezvoltarea spirituală a copiilor lor.

Sfinții din zilele din urmă sunt învățați să se iubească unii pe alții și să-și ierte din toată inima greșelile unul altuia.

Viața mea a fost schimbată de un patriarh neprihănit. Când era tânăr, el s-a căsătorit cu fata pe care o iubea. Erau atât de îndrăgostiți unul de celălalt și, la scurt timp după aceea, ea a rămas însărcinată cu primul lor copil.

În noaptea în care s-a născut copilul au avut loc probleme medicale. Singurul doctor se afla undeva în provincie, oferind îngrijire celor bolnavi. După multe ore de travaliu,

starea sănătății mamei s-a înrăutățit foarte mult. În cele din urmă, s-a luat legătura cu doctorul. Aflându-se într-o situație de urgență, el a acționat repede iar, la scurt timp după aceea, s-a născut copilul și, aparent, problema a dispărut. Dar câteva zile mai târziu, tânără mamă a decedat din cauza unei infecții pe care doctorul o tratase într-o altă casă, în acea seară.

Viața tânărului bărbat s-a prăbușit. În timp ce săptămânile treceau, mâhnirea lui devenea tot mai mare. Nu se gândea la nimic altceva și, în amărăciunea lui, el a început să amenințe că va face rău. Dacă acest lucru s-ar fi întâmplat în zilele noastre, sunt sigur că ar fi fost încurajat să intenteze doctorului un proces de malpraxis ca și cum banii ar rezolva ceva.

Într-o seară, a bătut cineva la ușa lui. O fetiță a spus simplu: „Tati vrea să vii la noi acasă. Vrea să vorbească cu tine”.

Tatăl fetei era președintele de țară. Sfatul celui conducător înțelept a fost simplu: „John, treci peste asta. Nimic

din ceea ce vei face nu o va aduce înapoi. Orice vei face va înrăutăți situația. John, treci peste asta”.

Aceasta a fost încercarea prietenului meu. Cum putea trece el peste aceasta? Se săvârșise o greșală îngrozitoare. A avut greutăți în a încerca să se controleze și, în final, a decis că trebuie să se supună și să urmeze sfatul celui înțelept președinte de țară. Avea să treacă peste aceasta.

El a spus: „Abia când am îmbătrânit am înțeles și l-am putut vedea pe sărmanul doctor de la sat – suprasolicitat, prost plătit, alergând de la un pacient la altul, cu puține medicamente, fără vreun spital la dispoziție, străduindu-se să salveze vieți și reușind să facă aceasta de cele mai multe ori. El sosise într-un moment critic, când două vieți atârnavă în balanță și a acționat fără întârziere. În cele din urmă, am înțeles!” A spus: „Dacă nu aș fi trecut peste acel lucru, mi-aș fi distrus viața și aș fi distrus viețile altora”.

I-a mulțumit de nenumărate ori Domnului pentru acel înțelept conducător al preoției care l-a sfătuit simplu: „John, treci peste asta”.

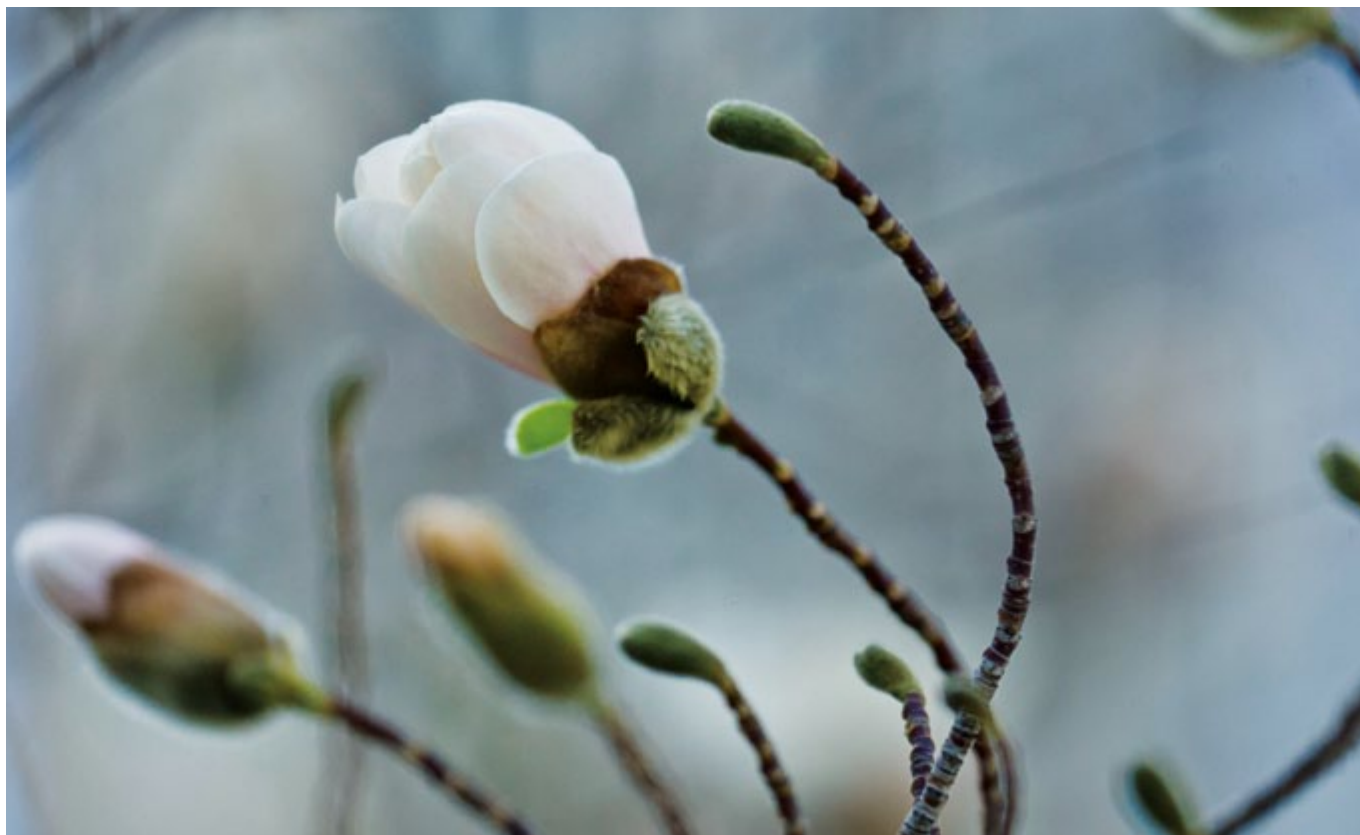
În jurul nostru vedem membri ai Bisericii care au fost jigniți. Unii se simt jigniți când vine vorba de întâmplări din istoria Bisericii sau de conducători ai acesteia și suferă la nesfârșit, neputincioși să ierte greșelile altora. Ei nu trec peste acele probleme. Devin inactivi.

Acea atitudine se aseamănă cu cea a unui om care este lovit cu bâta. Supărat, ia și el o bâta și își dă în cap cu ea pentru tot restul zilelor sale. Ce nesăbuintă! Ce trist! Acel fel de răzbunare rănește doar persoana care o caută. Dacă ați fost jigniți, iertați, uitați și treceți peste asta!

Cartea lui Mormon cuprinde această atenționare: „Și acum, dacă există erori, ele sunt greșelile

São Luís, Brazilia

oamenilor; de aceea, nu condamnați lucrurile lui Dumnezeu, ca să fiți găsiți fără pată la scaunul de judecată al lui Hristos¹⁶.

Un sfânt din zilele din urmă este o persoană destul de obișnuită. Am ajuns la un număr de 14 milioane de membri în întreaga lume. Acesta este numai începutul. Suntem învățați să fim în lume, dar nu din lume¹⁷. De aceea, noi trăim vieți obișnuite în familii obișnuite, în rândul majorității populației.

Suntem învățați să nu mințim, să nu furăm sau să nu înșelăm¹⁸. Nu folosim cuvinte vulgare. Suntem optimiști și veseli și nu ne este frică de viață.

Suntem „dornici să [jelim] împreună cu cei care jelesc... să-i [mângâiem] pe aceia care au nevoie să fie mângâiați și să [fim] martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile¹⁹.

Dacă cineva caută o biserică ce solicită foarte puțin din partea oamenilor, aceasta nu este biserica pe care o caută. Nu este ușor să fi sfânt din zilele din urmă dar, în cele din urmă, este singura cale adevărată.

Indiferent de opoziția cu care se confruntă sau de „războaie, zvonuri de războaie și cutremure de pământ în diferite locuri²⁰, nicio putere și nicio influență nu pot opri această lucrare. Fiecare dintre noi poate fi îndrumat de spiritul revelației și de darul Duhului Sfânt. „Așa cum un om nu poate să-și întindă brațul său slab să oprească râul Missouri din drumul său fixat sau să-l facă să curgă în sens invers curentului spre izvorul lui, tot așa nu-L poate împiedica pe Atotputernicul să reverse cunoașterea din ceruri asupra capetelor sfinților din zilele din urmă²¹.

Dacă purtați vreo povară, uitați-o, treceți peste ea. Iertați din plin și pocăiți-vă câtuși de puțin și veți fi vizitați de Spiritul Duhului Sfânt, obținând confirmarea mărturiei despre care nu știți că există. Veți fi protejați și binecuvântați – dumneavoastră și familia dumneavoastră. Aceasta este o invitație de a veni la El. Această Biserică – Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, „singura Biserică adevărată și vie de pe toată fața pământului²², după cum a declarat chiar El – este locul în care veți

găsi „marele plan al fericirii²³. Depun mărturie despre acest lucru, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. În David Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament* (1989), p. viii.
2. În Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament*, p. ix.
3. 3 Nefi 27:2–5, 7–8.
4. Scrisoare din partea Primei Președinții, 23 februarie 2001.
5. 2 Nefi 25:26.
6. Vezi Moise 5:8; botez: vezi 2 Nefi 31:12; 3 Nefi 11:27; 18:16; binecuvântarea celor bolnavi: vezi Doctrină și legăminte 42:44; conferirea darului Duhului Sfânt: vezi Moroni 2:2; conferirea profeției: vezi Moroni 3:1–3; împărțania: vezi Moroni 4:1–3; minuni: vezi Doctrină și legăminte 84:66–69.
7. Vezi Articolele de credință 1:6.
8. Vezi Faptele apostolilor 1:3–11.
9. Faptele apostolilor 2:2–4.
10. Vezi Faptele apostolilor 2:38.
11. Doctrină și legăminte 1:20.
12. Doctrină și legăminte 89:18–20.
13. Vezi „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, noiembrie 2010, p. 129.
14. Vezi Alma 39:4–6.
15. Alma 42:8.
16. Pagina de titlu a Cărții lui Mormon.
17. Vezi Ioan 17:14–19.
18. Vezi Exodul 20:15–16.
19. Mosia 18:9.
20. Mormon 8:30.
21. Doctrină și legăminte 121:33.
22. Doctrină și legăminte 1:30.
23. Alma 42:8.